

яка має стати комплексною програмою правового та економічного регулювання ресурсоспоживання. Врахування екологічного фактора в розміщенні продуктивних сил повинне передбачити неприпустимість концентрації шкідливих виробництв у населених пунктах і регіонах з високою концентрацією населення.

Наукове обґрунтування найважливіших закономірностей і факторів є основою вирішення завдань прикладного характеру. До основних стратегічних напрямків розвитку та вдосконалення розміщення продуктивних сил України необхідно включати:

– структурну трансформацію народного господарства з метою збільшення в галузевій структурі наукомістких галузей обробної промисловості і галузей споживчого комплексу економіки;

– більш інтенсивний розвиток соціальної інфраструктури з метою більш повного науково-обґрунтованого забезпечення потреб населення;

– підвищення ефективності використання наявного економічного потенціалу, з обмеженням спорудження нових промислових об'єктів на основі проведення їх реконструкції та впровадження нової техніки і технології;

– раціональне використання природно-ресурсного потенціалу та наявних відходів виробництва, вторинних ресурсів, зниження водо-, енерго- та матеріаломісткості виробництва;

– розвиток екологічнобезпечного напрямку в розміщенні продуктивних сил.

Список літератури

1. Гайдаш В. Д. Ріпак. Агротехніка вирощування / В. Д. Гайдаш. – Івано-Франківськ: Сіверсія ЛТД, 1998. – С. 87–107.
2. Бардин Я. Б. Ріпак: від сівби – до переробки / Я. Б. Бардин. – К.: Світ, 2000. – 108 с.
3. Інтенсивна технологія вирощування озимого ріпаку в Україні: навч. посіб. / [Г. І. Лазар, О. М. Лапа, А. В. Чехов та ін.]; за заг. ред. О. М. Лапи. – К., 2006. – 100 с.
4. Лихочвор В. В. Ріпак / В. В. Лихочвор, Р. Р. Проць // НВФ Українські технології. – Львів, 2005. – 88 с.
5. Озимий ріпак в степу України / [В. Я. Щербаков, С. Г. Неруцький, М. В. Боднар та ін.]. – Одеса: Інвац, 2009. – 184 с.

УДК 332.1

ОСНОВНІ ВАЖЕЛІ ТА КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

К. Ю. Раєв, ст. гр. УП-15²⁵

Кіровоградський національний технічний університет

Найбільш важливими і провідними механізмами державної регіональної економічної політики є бюджетно-фінансові важелі. Головним напрямом зміцнення фінансово-економічної бази території регіонів є: підвищення ролі в бюджетній системі місцевих податків і зборів; збільшення питомої ваги закріплених у бюджетах доходів; чітке визначення порядку надання дотацій, субвенцій і субсидій місцевим бюджетам.

Важливим елементом механізму державної регіональної економічної політики є прогнозування. Особливої уваги заслуговують державні регіональні програми, які дають змогу узгодити територіальні та галузеві аспекти. Ці програми являють собою комплекс заходів, узгоджених стосовно ресурсів, виконавців і термінів виконання, які мають забезпечити вирішення завдань регіонального розвитку в економічній, соціально-культурній, екологічній та науково-технічній сферах.

²⁵ Науковий керівник – А.О. Доренська, асистент Кіровоградського національного технічного університету

Накопичені проблеми регіонального розвитку набувають особливої актуальності для України, яка увійшла в новий етап свого існування як суверенна держава з помітними відмінностями у рівнях соціально-економічного розвитку між окремими її районами.

Заходами по вирішенню назрілих проблем є:

- необхідність стабілізувати роботу підприємств сфери матеріального виробництва у регіонах і створити умови для нарощування обсягів виробництва товарів та надання послуг;
- вирішення проблеми ефективної зайнятості трудових ресурсів в районах з високим безробіттям, залучення їх до суспільно-корисної праці;
- вирішення проблеми надмірного антропогенного та техногенного навантаження на природно-територіальні комплекси та покращення екологічної ситуації в них;
- забезпечення централізованого фінансування уже розроблених регіональних програм та підвищення відповідальності органів управління за рівнем їх виконання;
- необхідність удосконалення галузевої структури більшості регіональних господарських комплексів з метою зменшення різкого навантаження гірничо-видобувних виробництв і підвищення їх економічної ефективності;
- підвищення рівня соціально-економічного розвитку тих регіонів, які значно відстають за показниками від найбільш розвинутих.

Для вирішення вказаних проблем необхідно активізувати роботу центральних і місцевих органів влади та управління. З цією метою треба розширити права і відповідальність місцевих органів влади за комплексний розвиток областей, міст і регіонів, більш цілеспрямовано вирішувати їх господарські та соціальні проблеми.

Список літератури

1. Абашина О.В. Соціокультурні засади формування еконо–мічних систем нового типу / О.В. Абашина // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2010. – Вип. 17. [Електронний ре–сурс]. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/Npkntu_e/2010_17/stat_17/07.pdf.
2. Козоріз М.А. Напрями модернізації державної політики регіонального розвитку в Україні. / М.А. Козоріз //Регіональна економіка. – 2013. – № 2. – С.52–61.
3. Лаврентьев М.М. Світовий досвід використання інструментів підтримки регіонального розвитку. / М.М. Лаврентьев // Економіка та держава. – 2014. – № 4. – С. 98–102.
4. Паршина М.Ю. Основні ознаки, критерії та ключові індикатори у визначенні поняття регіону. / М.Ю. Паршина // Економіка та держава. – 2015. – № 10. – С. 109–113.

УДК 331.1

ЕВОЛЮЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРИНЦИПІВ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

О. Д. Соломка, ст. гр. МЕ-15²⁶

Кіровоградський національний технічний університет

За останні роки минулого століття, і вже нового ХХІ ст., природокористування та охорона навколишнього середовища набули винятково важливого значення для забезпечення життєдіяльності і здоров'я людей.

Надвисокі темпи зростання чисельності населення планети та його потреб призвели до використання надзвичайно великих обсягів різних природних ресурсів і утворення величезної кількості різноманітних відходів. Результатом активної діяльності людини стало забруднення води, ґрунту і повітря. В нинішніх умовах господарювання ці зміни в довкіллі набули загрозливого характеру для подальшого існування людської цивілізації та супроводжуються екологічними кризовими ситуаціями. Взаємодія людського суспільства з природою вимагає відповідних екологічних знань. Вони необхідні для того, щоб суспільство

²⁶ Науковий керівник – А.О. Доренська, асистент Кіровоградського національного технічного університету
233